

Núm. de Protocol: 1000009/2019
Núm. de Rotlle: TSJA-0000048/2019

SENTÈNCIA 82-2019

PARTS:

Apel·lant: Sr. KS

Representant: Sra. JRH
Advocat: Sr. PAS

Apel·lat: GOVERN D'ANDORRA

Representant: Sra. IOM
Advocada: Sra. CRM

COMPOSICIÓ DEL TRIBUNAL:

President: Sr. Albert ANDRÉS PEREIRA

**Magistrats: Sr. Bernard PLAGNET
Sra. Elsa PUIG MUÑOZ**

Andorra la Vella, vint-i-sis de setembre de dos mil dinou.

El Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, ha vist el recurs d'apel·lació a les actuacions número **1000009/2019**.

En la tramitació d'aquestes actuacions han estat observades les prescripcions legals, i ha estat ponent el magistrat **Sr. Albert ANDRÉS PEREIRA**, el qual expressa el parer del Tribunal.

ANTECEDENTS DE FET

1.- El Sr. KS va interposar demanda jurisdiccional contra l'acord de GOVERN de data 12 de desembre de 2018, que va acordar desestimar el recurs de reposició formulat contra la resolució del Ministre de Justícia i Interior de data 20 de setembre de 2018, en virtut de la qual es va disposar l'expulsió de l'interessat del territori nacional per un període de tres anys.

2.- Per sentència de data 12 d'abril de 2019, la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles ha desestimat la demanda promoguda pel Sr. KS, declarant que les resolucions impugnades són ajustades a dret i als fins que legitimen l'activitat administrativa.

3.- Disconforme amb aquesta resolució, la part agent ha interposat recurs d'apel·lació contra l'esmentada sentència, que es fonamenta substancialment en les següents al·legacions:

a) L'agent transportava 116 paquets de tabac als laterals de les portes del seu vehicle, quan va ser controlat per agents de Duana al Pas de la Casa, però no els duia amagats, i menys a les cavitats naturals del maleter, com van exposar inicialment els agents de Policia.

b) L'actuació de l'interessat no suposa un risc per a la seguretat de l'Estat, de les persones o del béns o per a l'ordre públic. En aquest sentit, no és suficient constatar la manca d'arrelament del recurrent, sinó que cal ponderar la gravetat dels fets que se li imputen.

4.- En la seva contesta, el GOVERN manifesta en síntesi el següent:

a) L'agent portava amagada la mercaderia als laterals del seu vehicle, com es desprèn del fet que se li va aplicar l'apartat 4 de l'article 249 del Codi de Duana, relatiu a les infraccions que es cometien amb dissimulació.

b) Cal tenir en compte que, a més de l'ocasió en què es va intervenir la mercaderia de contraban, l'interessat ja havia estat rebutjat en la frontera en quatre ocasions anteriors, quan volia entrar al Principat sense la documentació pertinent, la qual cosa és expressiva d'un mode d'operar que és freqüent en les persones que es desplacen al Pas de la Casa sense dur documentació, per exportar tabac de manera il·legal.

c) La mesura d'expulsió és proporcional atenent els fets reprotxats i a que el recurrent no té cap tipus d'arrelament a Andorra.

5.- Trameses les actuacions a aquesta Sala, s'ha designat el magistrat ponent i han quedat vistes les actuacions per a deliberar i decidir.

FONAMENTS DE DRET

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, segons els articles 39.3 de la Llei Qualificada de la Justícia i 160 de la Llei qualificada d'immigració.

Segon.- Com disposa l'article 122.1 de la Llei qualificada d'immigració:

“Com a mesura de prevenció, l'expulsió administrativa dimana de la constatació, a partir d'elements contrastats, del risc per a la seguretat de l'Estat, de les persones o dels béns o per a l'ordre públic que representa l'entrada o la presència, al Principat d'Andorra, de la persona objecte de la mesura”.

Com ha declarat aquesta Sala en reiterades ocasions sobre la naturalesa de les potestats administratives en aquesta matèria (v. sentència núm. 32-2014, d'11 de juliol):

“...es tracta d'una mesura enquadrada en el marc de la policia administrativa d'estrangers, la finalitat de la qual no és altra que la salvaguarda de l'ordre i la seguretat públics enfront de conductes que resultin susceptibles de pertorbar-los.

Aquesta mesura de policia té una substantivitat pròpia, no revesteix caràcter sancionador i té una finalitat merament preventiva, basada en l'apreciació d'una conducta, degudament contrastada, que pugui fer racionalment preveure la probabilitat d'ulteriors atemptats contra la tranquil·litat pública”.

El Tribunal Europeu dels Drets Humans ha proclamat igualment el caràcter preventiu i no pròpiament punitiu o sancionador d'aquest tipus de mesures (sentència Üner c. Països Baixos de 18 d'octubre de 2006).

D'altra banda, aquest Tribunal també ha reconegut de forma reiterada el marge d'apreciació que correspon a l'autoritat administrativa en aquesta matèria de policia d'estrangers.

Tercer.- En el cas que ara s'examina, l'Administració ha acordat l'expulsió del recurrent del territori nacional durant un període de tres anys.

El contingut de l'expedient administratiu posa de relleu que l'agent va ser controlat a la frontera del Pas de la Casa quan transportava 116 paquets de tabac destinats a l'exportació, per la qual cosa va ser sancionat com a responsable d'una infracció de contraban.

Encara que en el recurs se sosté que la mercaderia estava a la vista dels agents de Duana, aquesta afirmació no pot ser compartida, ja que, com diu l'Administració demandada, es va aplicar a l'interessat l'article 249.4 del Codi de Duana, que es refereix a les infraccions comeses amb dissimulació, de manera que està suficientment acreditat que els paquets de tabac es trobaven amagats als laterals de les portes.

D'altra banda, tampoc es pot menystenir que el recurrent hagués estat controlat en quatre ocasions anteriors, quan intentava entrar al Principat sense disposar de la documentació necessària. L'Administració ha considerat que aquests controls tenen una relació evident amb la posterior infracció de contraban i aquesta afirmació l'ha compartit la sentència apel·lada. En realitat, es tracta d'un indici rellevant, segons màximes d'experiència que no s'han vist desvirtuades en aquest cas.

En definitiva, encara que es tracta en aquest cas de la comissió d'una infracció administrativa i no d'un il·lícit penal, cal tenir en compte que aquella té una especial transcendència, que repercuteix fins i tot en l'àmbit de les relacions amb tercers Estats que es veuen perjudicats pel contraban, de manera que la conducta de l'interessat s'inscriu en les previsions de l'article 122.1 de la Llei qualificada d'immigració.

Quart.- Pel que fa a la proporcionalitat de la mesura d'expulsió, no es pot apreciar cap tipus d'arrelament familiar o laboral al Principat.

En aquestes condicions, partint de la incidència que té la infracció comesa per l'interessat, i de la manca de cap arrelament familiar o laboral, no es pot considerar desproporcionada la mesura d'expulsió que ha adoptat l'Administració.

Per tot això, procedeix desestimar el recurs i confirmar íntegrament la sentència del Tribunal de Batlles.

Cinquè.- No es fa cap pronunciament sobre el pagament de costes judicials per raó de manca de temeritat.

DECISIÓ

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix:

Primer.- Desestimar el recurs d'apel·lació que interposa el Sr. KS contra la sentència dictada el 12 d'abril de 2019 per la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles, la qual es confirma en els seus propis termes.

Segon.- No efectuar cap pronunciament sobre el pagament de les costes causades en aquesta alçada.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.

Així, per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i signem.